

for en anden forretningsgang. Da udvalgets pligter og beføjelser i henhold til erhvervsstøtteloven og bekendtgørelsen i princippet er de samme, hvadenten det drejer sig om lån til brugte eller til nye fartøjer, var der dog ingen anledning til at fastlægge principielt andre forretningsgange, end hvad der var gældende ved långivning til brugte kuttere.

Sagerne vedrørende lån til nybygninger bliver derfor principielt kørt efter de retningslinjer, der er beskrevet under pkt. I. vedrørende brugte fartøjer, men dog med de variationer, som de praktiske forhold måtte tilsige i hver konkret sag.

Der skal herefter gives en omtale af forløbet af de af Branlaco formidlede køb af nybyggede fiskerfartøjer. Beskrivelsen er sammenfattende, hvorfor der for den enkelte sag kan være visse uvæsentlige afvigelser. Eksempelvis kan nævnes, at det kronologiske forløb kan være forskelligt fra sag til sag.

Branlaco's rolle i disse handler er såvidt vides lidt afvigende fra den rolle, et dansk mæglerfirma sædvanligvis indtager i sådanne handler. For forståelsen af det følgende skal derfor bemærkes, at firmaet fra begyndelsen har været indstillet på at stå som sælger af fartøjerne over for den grønlandske køber. Dette indebærer for køberen i Grønland den åbenbare fordel, at han, hvad angår efterfølgende service, reklamationer og sælgeransvar, kan holde sig til et i Grønland værende firma og dermed undgå de ulemper, der følger af at skulle drøfte og forhandle sådanne sager med en sælger boddende på den anden side af Atlanterhavet. For at opnå disse fordele er handlerne ordnet på en måde, så Branlaco i henseende til ansvaret over for køberen optræder som sælger, men i øvrige forhold handlen vedrørende kun som mægler.

Erhvervsstøtteadministrationens rolle i projekternes indledende fase har været, at man har påhørt fiskernes planer om fartøjsanskaffelsen og drøftet foreliggende muligheder, hvorunder der bl.a. gives oplysning om lånemuligheder og om, hvor fiskeren kan søge bistand på samme måde, som for henvendelser vedrørende brugte fartøjer. Disse samtaler er ganske uforpligtende for parterne og tjener navnlig til at give fiskeren et billede af, hvilke muligheder han har.

Flere sager er faktisk startet med, at fiskeren i sin første ansøgning har givet udtryk for ønske om erhvervelse af en brugt kutter og har opnået foreløbigt lånetilsagn hertil. Under sin søgen efter et brugt fartøj har fiskeren derefter skiftet mening og er blevet interesseret i en nybygning.

På et eller andet tidspunkt træffer fiskeren sin endelige beslutning. Såfremt planerne kan godkendes, og fiskeren i øvrigt er støtteværdig, og der er bevilling til rådighed, modtager han et foreløbigt tilsagn om lån betinget af, at det endelige projekt kan godkendes.

Sideløbende med ovenstående er der ført forhandlinger mellem fiskeren, Branlaco og byggeværftet om udformningen af fartøjet og købsprisen. Disse forhandlinger munder til sidst ud i udformningen af den endelige købsaftale, som indeholder specifikation af fartøjet og dets udstyr samt salgsbetingelser i øvrigt, herunder pris og betalingssterminer.

Ved de af Branlaco formidlede køb har der af hensyn til Branlaco's ovenfor beskrevne særlige stilling som både sælger og mægler været oprettet to nogenlunde tidsmæssigt sammenfaldende kontrakter, nemlig kontrakt mellem Branlaco og værftet og mellem Branlaco og fiskeren.

Kontrakten mellem Branlaco og værftet indeholder en nærmere specifikation af fartøjet og dets udstyr, købesum og dennes fordeling i betalingsrater, bestemmelser om levering og forsikring m.v.

I kontrakten mellem Branlaco og fiskeren påtager Branlaco sig at levere fartøjet, som dette er specificeret i Branlaco's kontrakt med værftet og til den deri fastsatte købesum med tillæg af Branlaco's salær. Køberen overtager fartøjet i dansk havn og afholder selv udgifter i forbindelse med opsejling til Grønland. Herudover indeholder kontrakterne normalt en bestemmelse om, at Branlaco placerer instruktør om bord i 10 dage efter fartøjets afsejling fra Godthåb for fiskeri.